

CONSELL EVANGÈLIC DE CATALUNYA

APORTACIONS PROTESTANTS A LA VIDA PÚBLICA

30 de setembre 2023

Edita:

Consell Evangèlic de Catalunya
Departament de publicacions

Bailèn 19, 2n, 1a Barcelona 08010/ Tel. 93 424 10 20
cec@consellevangelic.cat / www.consellevangelic.cat

consell
evangèlic
de catalunya

1869
150
2019
anys
de
Cristianisme
Protestant
a
Catalunya

Creiem fermament en la protecció del nostre planeta. Aquest document ha estat imprès amb el mínim impacte ambiental possible, gràcies a l'ús de paper reciclat i tinta ecològica.

ÍNDEX

CONTINGUT DEL DOCUMENT

	Pàg.
Justificació	5
Temes Proposats	7
Reflexions	8
Proposta d'acció	14
Notes Complementàries	16

I JUSTIFICACIÓ

Davant de la necessitat d'acostar encara més el fet religiós a la nostra societat i a la classe política del país, la Comunitat Protestant, representada pel **Consell Evangèlic de Catalunya**, vol prendre, un cop més, la iniciativa.

Per aquesta raó hem cregut oportú fer-ho aportant les següents **CINC REFLEXIONS i tres notes complementàries**, recollides breument aquest document, i concloure el mateix amb una proposta d'actuació concreta, com una nova aportació orientada a incrementar el diàleg, el mutu coneixement i la col·laboració.

TEMES PROPOSATS

1

EL FET RELIGIÓS COM UNA APORTACIÓ POSITIVA PER LA PERSONA I LA SOCIETAT.

2

LA DEFENSA DELS DRETS HUMANS INDEPENDENTMENT DE QUIN SIGUI EL PAÍS D'ORIGEN DE LA PERSONA.

3

EL DEBAT SOBRE ELS LÍMITS EN L'ÀMBIT EDUCATIU. LA NECESSITAT D'ESTABLIR EL DIÀLEG ENTRE EL DRET DE L'ESTAT D'ORDENAR EL PROJECTE EDUCATIU I ELS DRETS DEL PARES I MARES SOBRE ELS ENSENYAMENTS MORALS QUE S'IMPARTEIXEN.

4

LA DIFERENCIACIÓ ENTRE CONFESSIONS I SECTES RELIGIOSES PER PART DE L'ADMINISTRACIÓ

5

EL COFINANÇAMENT DE LA DIMENSIÓ PÚBLICA DE LES CONFESSIONS RELIGIOSES.

REFLEXIONS

1

El fet religiós com una aportació positiva per a la persona i la societat.

És una realitat contrastada que per raons històriques, ideològiques, tòxiques i per un comportament, no sempre exemplar, per part de la Comunitat Cristiana o de les altres Confessions, malgrat els valors que aportem de benestar espiritual, de cohesió social i de solidaritat amb els menys afavorits de la societat, una bona part de la societat veu negativament el fet religiós.

Aquesta mirada negativa perjudica essencialment les persones que integrem aquesta societat, però també a les mateixes Confessions i, com no pot ser d'altra manera, també a la vida pública i social del país.

Revertir aquesta mirada és una tasca que, com a part de l'Església de Jesucrist, ens hem proposat des de fa molts anys, però també entenem que aquesta no és només una tasca pròpia sinó que va més enllà de nosaltres mateixos.

No volem oblidar que per reconduir la situació, i impulsar una pedagogia social, hem de continuar treballant per la mateixa transparència, en un exercici diari.

També entenem que per encarar millor aquesta mancança s'han d'implicar tant la resta de Confessions com totes les administracions públiques.

És a dir: ens cal una política pública **que s'ocupi de revertir aquesta situació no desitjada amb un pla integral a llarg termini.**

2

La defensa dels Drets Humans independentment de quin sigui el país d'origen de la persona.

La mirada protestant, i no només protestant, en relació amb la defensa dels Drets Humans, demanda el respecte per la dignitat humana independentment de quin sigui el seu país d'origen.

La nostra mirada s'arrela en el text Bíblic quan, ja en l'Antic Testament, ens recorda que no oblidem que també hem estat estrangers en terra aliena.

Aquest compromís ens porta a donar suport a tota iniciativa que es pugui prendre per afavorir els drets dels nouvinguts, d'aquells que just acaben d'arribar o d'aquells que ja fa temps que viuen entre nosaltres.

Mantenint el compromís social i espiritual que des de sempre ens ha distingit, fruit de la nostra identitat, la Comunitat Protestant, com també receptora i integradora d'un gran nombre d'aquesta immigració, creiem que és urgent trobar més solucions a aquesta situació.

És des d'aquesta defensa dels Drets Humans, i de la defensa de la dignitat humana, que ens preguntem per què encara en el nostre país no existeix una **política pública que tingui en compte la tasca que en aquest sentit s'està fent des de les Confessions i que recolzi, promogui i dimensioni aquesta tasca.**

evangèlic
de catalunya

3

El debat sobre els límits en l'àmbit educatiu.

Existeix la necessitat d'establir el diàleg entre el Dret de l'Estat d'ordenar el projecte educatiu i els Drets dels Pares i Mares sobre els ensenyaments morals que s'imparteixen a l'ensenyament.

A diferència d'altres Confessions, l'ètica protestant no és una ètica socialment impositiva ni moralment obligatòria per a la resta de la societat. És una ètica d'aplicació als propis i de proclamació a la resta de la societat, des del Dret a la Llibertat d'Expressió– sense que això sigui objecte de discriminació. Ho fem des del convenciment que si és bo per a nosaltres, també pot ser-ho per altres persones que, sense compartir la nostra fe, vulguin compartir els nostres valors.

Tot respectant el dret que li reconeixem a l'Estat de poder organitzar la societat segons els seus valors, malgrat que en determinats casos ni tan sols siguin els nostres creiem que una societat autènticament democràtica no només ha de respectar els drets de les minories sinó que ha de cercar el seu encaix satisfactori.

Per aquesta raó, creiem que s'ha d'establir un espai de diàleg on es pugui debatre, no tot el projecte educatiu dissenyat per l'Estat sinó aquella part del projecte que, per les seves implicacions ètiques i morals, grinyolen a bona part de la Comunitat de fe protestant.

Aquest diàleg no pretén ni dir-li a l'Estat com ha de fer les coses ni limitar l'acció educativa que el mateix Estat consideri oportuna, sinó cercar plegats mecanismes on aquelles minories com la nostra no se sentin discriminades i desvalgudes per aquesta situació. Perquè segurament no estarem sols en aquesta situació.

La nostra és una **proposta de diàleg constructiu, enriquidor i democràtic que fuig totalment de l'enfrontament i de la desqualificació, que pretén evitar l'enquistament d'una situació que, de totes totes, hem d'evitar.**

4

La diferenciació entre Confessions i Sectes Religioses per part de l'administració.

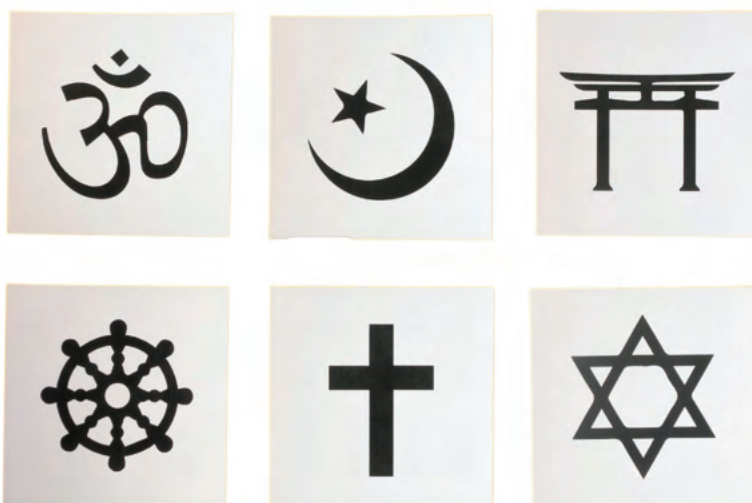
Una de les qüestions que han estat més presents a finals del segle passat, sense deixar-ho d'estar actualment, ha estat l'interès dels gestors de la vida pública, i de les principals Confessions, per establir una clara diferenciació entre Confessions de notable arrelament i sectes.

Les sectes s'han vist com un perill per a la nostra societat que cal evitar.

Darrerament, la posició de determinats gestors públics, inexplicablement, ha canviat.

Ara es promou i es recolza, la presència en els actes oficials d'algunes de les que fins ara s'han considerat sectes. Fins al punt que en concretes trobades institucionals han estat més presents que les Confessions Històriques del nostre país (tot definint com a Confessions Històriques aquelles que són considerades religions acceptades tant a Catalunya com a la resta del món).

Entenem que els gestors públics poden convidar als seus actes a qui considerin oportú, fins al punt que si no volen convidar a les Confessions Històriques, estan en el seu dret. També, però, defensem que ens cal una **política pública clara on s'estableixi diàfanament que si es vol arribar a acords de cooperació i entesa amb els representants de les religions, aquesta col·laboració s'ha d'establir entre les Confessions Històriques** i les diferents administracions, independentment de què aquestes mateixes administracions puguin arribar paral·lelament a acords amb qui creguin convenient.

5

El cofinançament de la dimensió pública de les Confessions Religioses.

En un Estat com el nostre es considera que tot un seguit d'entitats han d'estar cofinançades a fi que puguin desenvolupar correctament la responsabilitat que recau sobre les seves esquenes. Així els partits polítics, els sindicats, les patronals, les entitats socials, les esportives, les del barri i un llarg etc. que pràcticament no trobem el seu final, són cofinançades. No cal molt recorregut històric per constatar que aquest principi d'un cofinançament just no s'aplica a les Confessions que hem denominat històriques.

Després de tants anys de vida democràtica encara no s'ha estat capaç de resoldre una qüestió que fins i tot ha resolt l'Estat Italià.

Sempre hi ha qui diu que el que hem de fer les confessions és autofinançar-nos. Aquest és un principi amb el qual estem totalment d'acord i ho farem quan s'apliqui el mateix principi a la resta de les entitats socials.

Mentrestant reclamen el cofinançament perquè el que no és democràtic és la situació actual.

Ens cal una **política pública de cofinançament en la que no siguem discriminats pel fet que les nostres entitats siguin religioses.**

Aquesta és una més de les anomalies democràtiques d'aquest Estat, perquè no podem caure en el parany de què aquesta carpeta ja està resolta perquè ja existeix la «Fundación Pluralismo y Convivencia» aquesta carpeta ja està resolta.

És important no oblidar que la Comunitat Protestant només destinarà aquest cofinançament a la seva projecció pública i institucional perquè el que denominem «fe i culte»: és a dir: el manteniment dels nostres pastors i pastores, i del lliure anunci de l'evangelí de Jesús; és una responsabilitat que no volem compartir amb l'Estat sinó que ho considerem una responsabilitat de la Comunitat de Fe.

PROPOSTA D'ACCIÓ

Per totes aquestes consideracions, i tot el que se'n deriva d'aquestes, demanem el recolzament del seu partit polític per a la creació, en el Parlament de Catalunya, d'un **Intergrup d'Afers Religiosos** on es pugui aprofundir en el desenvolupament de la Llibertat Religiosa tot escoltant a les Confessions Religioses del nostre País mitjançant els seus òrgans representatius.

NOTES COMPLEMENTÀRIES

Demanem el suport del seu Grup Parlamentari /Municipal
perquè les tres següents reivindicacions puguin ser una realitat.

PRIMERA

Què el Protestantisme Català tingui pública visibilitat com la resta de col·lectius socials

Aquesta reivindicació, que té el seu origen històric en el primer mandat de l'Alcalde Maragall, planteja que en el Cap i Casal de Catalunya hi hagi un parc, un jardí, un monument o una font dedicat/da als Protestants de la ciutat, de Catalunya i a la seva història.

SEGONA

Recuperar part de la memòria històrica del Protestantisme català que encara es conserva

Aquesta reivindicació, que té el seu origen en els primers Governos del President Jordi Pujol, planteja que la història documental del Protestantisme, present a Catalunya des de l'any 1869, formi part del patrimoni del País. Fins ara s'ha perdut bona part dels documents i de les biblioteques dels principals pastors i esglésies del país. Aquesta pèrdua és irreparable, però encara som a temps que en una biblioteca pública es pugui començar a recopilar aquest patrimoni si no volem renunciar a una part de la nostra història que és de tots i de totes.

TERCERA

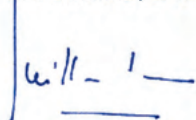
Una llar pels pastors jubilats i les seves vídues

Som conscients que des del Govern de Catalunya no es pot resoldre la qüestió dels pastors a qui el règim franquista no va admetre a la Seguretat Social, per la qual cosa avui no poden cobrar la corresponent jubilació com els correspondria.

Però també som conscients que està en mans de la Generalitat dotar dels mitjans necessaris perquè tots els pastors, les pastores o les seves vídues i vidus tinguem una llar de la tercera edat on poder acabar cristianament els darrers anys de les nostres vides.

És en la demanda d'una llar per pastors i pastores jubilats/des on també demanem el vostre suport.

Barcelona, a 13 de setembre de 2023.

Guillem Correa
Secretari General

CONTACTE

934241020

www.consellevangelic.cat

cec@consellevangelic.cat

Carrer Consell de Cent 140 Entl.1a

08015 Barcelona

consell
evangèlic
de catalunya

Creiem fermament en la protecció del nostre planeta. Aquest document ha estat imprès amb el mínim impacte ambiental possible, gràcies a l'ús de paper reciclat i tinta ecològica.